

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **F. N. T.**, so sídlom v Ž., zastúpený advokátkou JUDr. D. K., K., proti žalovanému: **Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou**, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 5, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. ZS 203/00009/2007/R zo dňa 06. mája 2008, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/73/2008-63 zo dňa 11. júna 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/73/2008-63 zo dňa 11. júna 2009 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. ZS 203/00009/2007/R zo dňa 06. mája 2008 v spojení s rozhodnutím Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Trnava č. ZS 203/00009/2007 zo dňa 27. júla 2007 **m e n í** tak, že poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti F. N. T., Ž., **u k l a d á pokutu vo výške 2 000 €** (dvetisíc eur) určenú podľa § 50 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 64 ods. 2 písm. b/ zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, za porušenie ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pretože pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pacientke A. Š. v dňoch 09.12.2006 – 15.12.2006, v čase podávania kortikoidnej liečby neboli ošetrojúcimi zdravotníckymi pracovníkmi F. N. T., kontrolované glykémie, pacientke nebol počas hospitalizácie vyšetrený moč, a nebola odporúčaná liečba diabetes mellitus v prepúšťacej správe.

Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave zrušil podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. c/ a e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) rozhodnutie žalovaného č. ZS 203/00009/2007/R zo dňa 06.05.2008 ako aj prvostupňové rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Trnava č. ZS 203/00009/2007 zo dňa 27. júla 2007 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. ZS 203/00009/2007/R zo dňa 06.05.2008 zamietol rozklad žalobcu a zároveň rozhodnutie o uložení pokuty č. 203/00009/2007/R vydané dňa 27.07.2007 prvostupňovým úradom potvrdil na základe § 23 ods. 1 písm. e/ zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 581/2004 Z.z.) a podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok). Zároveň rozhodol, že účastník konania porušil § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 576/2004 Z.z.) tým, že pani A. Š. v čase podávania kortikoidnej liečby (od 09.12.2006 do 15.12.2006) neboli účastníkom konania kontrolované glykémie, pacientke počas hospitalizácie nebol vyšetrený moč a nebola odporúčaná liečba diabetes mellitus v prepúšťacej správe.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie orgánov prvého stupňa bolo vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, rozhodnutia považuje za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pričom správne orgány obidvoch stupňov sa v konaní dopustili závažných procesných pochybností, predovšetkým nie je jasné z akého dôvodu správne orgány osoby konzultantov vo vzťahu k žalobcovi anonymizovali, keď žalobca mal právo poznať osoby konzultantov, aby nevznikli pochybnosti o ich nezaujatosti. Podľa názoru krajského súdu z obsahu spisového materiálu nevyplýva, z akých podkladov vychádzal konzultant úradu pri vypracovaní svojho odborného stanoviska a stanoviská konzultantov vypracované v tejto veci si zásadne odporujú, kým stanovisko konzultanta Doc. MUDr. B. K., CSc. uvádza, že reálne zlyhanie zapríčinilo zle liečené základné ochorenie diabetes mellitus, ktoré pri hyperglykémii viedlo k osmotickej diuréze a pravdepodobnej dehydratácii, ktorá spolu s nefrotoxickými liekmi zapríčinila výrazné zhoršenie funkcie už aj tak diabetickou nefropatiou postihnutých obličiek. Veľmi pravdepodobná je aj spoluúčasť (ktorej závažnosť vzhľadom na nevykonanie sekcie nemožno posúdiť) prebiehajúcej močovej infekcie. Zhoršenie metabolickej kompenzácie diabetes mellitus v pooperačnom priebehu je takmer s istotou možné pripísať kortikoidnej liečbe.

Zo stanoviska druhého konzultanta Prof. MUDr. A. Č., DrSc. vyplýva, že po operácii sa na tretí deň objavila v oku zápalová reakcia, čo býva zriedkavá komplikácia (menej ako 1%) a pacientka mala predoperačné vyšetrenie, čo sa týka funkcie obličiek normálne, aj dávkovanie antibiotík bolo správne a nedal sa predpokladať taký negatívny dosah účinku gentamicínu a lekári na O. K. v T. postupovali správne.

Vzhľadom na zásadné rozporné stanoviská, bolo povinnosťou správneho orgánu tieto rozpory odstraňovať a to aj nariadením znaleckého dokazovania.

Krajský súd uviedol, že v neposlednom rade poukazuje na to, že spisová dokumentácia predložená súdu bola nekompletná, nenachádzala sa v nej prepúšťacia správa z hospitalizácie, ani žiadna zdravotná dokumentácia pacientky.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas odvolanie. Navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne. Žalovaný uviedol, že rozsudok krajského súdu považuje za nesprávny (nezákonný) z dôvodu rozporu výroku rozsudku a odôvodnenia rozsudku, čo do uvedenia dôvodov na zrušenie rozhodnutia žalovaného, keď v odôvodnení rozsudku došlo k neprípustnému rozšíreniu dôvodov zrušenia rozhodnutí žalovaného oproti výroku rozhodnutia. Kým vo výroku rozsudku sa uvádza, že prvostupňový súd zrušuje rozhodnutia žalovaného z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a e/ OSP, teda z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a z dôvodu, že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, tak v odôvodnení rozsudku sa uvádzajú dva dôvody zrušenia rozhodnutí žalovaného rozšírený o tretí dôvod – dôvod podľa § 250j ods. 2 OSP z dôvodu nepreskúmateľnosti.

Žalovaný uviedol, že predložil súdu na základe jeho výzvy úplnú a originálnu spisovú dokumentáciu správneho konania, čo je jeho povinnosťou podľa OSP. Podklady, z ktorých pri výkone dohľadu nad zdravotnou starostlivosťou vychádzali osoby oprávnené na výkon dohľadu (v rátane konzultanta úradu), t.j. fotokópia zdravotnej dokumentácie pacienta, sú súčasťou spisu o výkone dohľadu, nie sú časťou spisu správneho konania. Vychádzajúc z ustanovenia § 25 zákona č. 576/2004 Z.z. nemôže poskytovateľ zdravotnej starostlivosti odovzdať úradu originál zdravotnej dokumentácie, alebo jej časti. Podľa tohto ustanovenia má úrad na účely výkonu dohľadu právo na sprístupnenie zdravotnej dokumentácie v celom rozsahu a to formou nahliadnutia do zdravotnej dokumentácie, prípadne si môže urobiť na mieste výpisky alebo má právo na vyhotovenie kópie zdravotnej dokumentácie v celom rozsahu potrebnom na určenie výkonu dohľadu konkrétnej veci. Žalovaný uviedol, že v tomto prípade prvostupňový orgán pri rozhodovaní o uložení sankcie nevychádzal zo zdravotnej dokumentácie pacientky, ale zo skutočností uvedených v protokole č. 67/2007 o vykonanom dohľade. Zdravotná dokumentácia pacientky nebola podkladom rozhodnutia o uložení sankcie, vydaného v správnom konaní. Z tohto dôvodu nebol a nie je podľa žalovaného dôvod na to, aby kópia zdravotnej dokumentácie bola obsiahnutá v spise

správneho konania, v rámci ktorého sa rozhodlo o uložení sankcie. Pokiaľ prvostupňový súd tvrdí, že v spise chýbali listiny, mal si ich vyžiadať od žalovaného v rámci prípravy pojednávania alebo priamo na pojednávaní.

Žalovaný uviedol, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom zdôraznil, že prvostupňový orgán dospel k zisteniam na podklade vykonaného dohľadu a to zákonnou cestou a zistené nedostatky jednoznačne a nespochybniteľne preukazujú porušenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. Zdôraznil, že žiaden platný predpis neustanovuje, či vôbec a koľko prizvaných osôb má úrad poveriť výkonom dohľadu za účelom získania ich odborného stanoviska. Zákon č. 581/2004 Z.z. iba pripúšťa, že ak zamestnanci úradu ako osoby oprávnené na výkon dohľadu nemajú odbornú spôsobilosť v tej, ktorej medicínskej oblasti, na zodpovedanie vysoko odborných medicínskych otázok môže úrad prizvať do procesu dohľadu prizvané osoby, pričom môže byť prizvaná len jedna osoba. Úrad má pri výkone dohľadu iba jednu povinnosť – mať jednoznačne preukázané, či došlo alebo nedošlo k porušeniu § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z.

Žalovaný sa nestotožnil s tvrdením prvostupňového súdu, že v prípade ak žalobca nesúhlasil so stanoviskom konzultanta, v uvedenom protokole o vykonanom dohľade, mal si obstarat' minimálne ďalšie odborné stanovisko iného konzultanta z príslušného medicínskej odboru za účelom odstránenia rozporov, prípadne vo veci naradiť dokazovanie súdnym znalcom z príslušného odboru, pretože je názoru, že v napadnutých rozhodnutiach sa dostatočne správne orgány vysporiadali s uvedenými skutočnosťami a v druhostupňovom rozhodnutí sa žalovaný vysporiadal aj s otázkou prípadného doplnenia dokazovania o znalecký posudok, ktorého vypracovanie žiadal žalobca. Žalobca síce podal v rámci výkonu dohľadu námietky k protokolu, pričom osoby vykonávajúce dohľad sa s týmito námietkami dôkladne vysporiadali v rámci výkonu dohľadu, a tieto skutočnosti sú vedené v zápisnici č. 660/2006 z prerokovania námietok. Pretože žalobca v priebehu správneho konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani žiadne nové argumenty, nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by ho zbavili zodpovednosti za porušenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z., úrad nemal dôvod nariaďovať obstaranie konzultantského, resp. znaleckého posudku ako ďalšieho dôkazu.

Až v podanom rozklade proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu poukázal žalobca na existujúci rozpor, ale nie medzi oboma stanoviskami, ale na rozpor medzi tvrdením úradu o tom, že nesledoval medicínsky významné parametre – hodnotu glykémie, ale že zo záznamu zdravotnej dokumentácie vyplýva, že počas hospitalizácie opakovane vykonal kontrolu glykemií. V záujme odstránenia tohto rozporu si úrad vyžiadal od príslušného pracoviska, ktoré údajne vyšetrenia glykémie malo robiť, laboratórne výsledky všetkých vyšetrení, ktoré boli u pacientky robené počas celej doby hospitalizácie. Z nich jednoznačne vyplýva, že jedno vyšetrenie glykémie bolo realizované pred nasadením kortikosteroidov a jedno na druhý deň po ich nasadení, čo nespochybnil ani žalobca. Žalovaný

v danom prípade považoval za pochybenie žalobcu, že tento počas hospitalizácie pacientky, ktorá už pred podaním kortikosteroidov mala hyperglykémii, nesledoval a nekontroloval pravidelne hodnotu glykémii. Tvrdenie žalobcu, že sledoval a kontroloval ich hodnotu nezodpovedá záznamom v zdravotnej dokumentácii, pretože jedno jediné vyšetrenie glykémii bezprostredne na druhý deň po nasadení kortikosteroidov a po zvyšnú dobu hospitalizácie už žiadne vyšetrenie v žiadnom prípade nemôže znamenať, že žalobca pravidelne sledoval a kontroloval hodnotu glykémii. Názor žalovaného pritom nevychádza z ničoho iného, než z vyžiadaných výsledkov laboratórnych vyšetrení, ktoré sú jednoznačné a nezmeniteľné.

Žalovaný sa k údajnému rozporu vyjadril tak, že obe stanoviská nie sú vo vzájomnom rozpore, ale konzultant – oftalmológ posudzoval iba oftalmologickú časť zdravotnej starostlivosti, čo je vzhľadom na jeho špecializáciu aj pochopiteľné.

Žalovaný zdôraznil, že podkladom pre rozhodnutie bol najmä protokol o vykonanom dohľade a jeho súčasť, z ktorého vyplýva, že tak konzultant ako prizvaná osoba, ako aj zamestnanci vykonávajúci dohľad vychádzali aj zo zdravotnej dokumentácie.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca dňa 14.09.2009 tak, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave považuje za právne a vecne správny, má za to, že súd prvého stupňa vykonal rozsiahle dokazovanie a vykonané dôkazy zhodnotil správne, dospel k správnym skutkovým zisteniam. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Trnave ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že skutkový stav zistený správnymi orgánmi, po úprave skutku druhostupňovým správnym orgánom, je dostatočný na rozhodnutie a preto rozhodnutie krajského súdu ako aj žalovaného v zmysle ustanovenia § 220 OSP v spojení s § 250j ods. 5 OSP vo výroku o uloženej pokute zmenil.

Najvyšší súd zistil, že spor medzi účastníkmi konania spočíval v skutkovej stránke veci a následne v právnej kvalifikácii zisteného skutku ako porušenia povinnosti ustanovenej v § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 576/2004 Z.z.) **poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne**. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy.

Žalovaný vo svojom rozhodnutí ustálil skutok nasledovne:

Pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pani A. Š. v čase podávania kortikoidnej liečby (od 09.12.2006 do 15.12.2006), neboli účastníkom konania kontrolované glykémie, pacientke nebol počas hospitalizácie vyšetrený moč a nebola odporúčaná liečba diabetes mellitus v prepúšťacej správe.

Súd pri posudzovaní skutkového stavu veci vychádzal z pripojených odborných stanovísk Prof. MUDr. A. Č. DrSc., ktorý sa vyjadroval ako prednosta O. K. SZU a zo stanoviska konzultanta Doc. MUDr. B. K., CSc. Internistu – diabetológa. Ďalej sa oboznámil podrobne s protokolom č. 67/2007 o vykonanom dohľade, ako aj s vyjadreniami k záverom protokolu č. 67/2007, ako aj s námietkou dohliadaného subjektu zo dňa 23.04.2007. na pojednávaní dňa 18.02.2010 sa senát najvyššieho súdu oboznámil aj s časťami spisu o výkone dohľadu, vrátane zdravotnej dokumentácie pacientky, a s obsahom prepúšťacej správy.

Podľa § 245 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Odvolací súd na pojednávaní dňa 18.02.2010 vypočul odbornú pracovníčku žalovaného MUDr. O. M., ktorá uviedla, že z prepúšťacej správy je zrejmé, že pacientka A. Š., hospitalizovaná na očnom oddelení F. N. T. v období od 06.12.2006 do 15.12.2006, bola vnímaná nielen ako pacientka z oftalmologického hľadiska, ale aj ako pacientka s ostatnými diagnózami, ktoré sú v prepúšťacej správe uvedené, predovšetkým ide o diabetes mellitus druhého typu, očné komplikácie cukrovky, orgánové komplikácie cukrovky – nefropatia.

Z prepúšťacej správy je zrejmé, že pacientka absolvovala operáciu šedého zákalu v lokálnej anestéze pre predpoklad komplikácie tejto operácie nazývanej ako toxicistický šošovkový syndróm, jej bola nasadená antibiotická liečba a liečba kortikoidmi vo forme parenterálnej a perorálnej. Užívala aj liek na liečbu cukrovky, ale hladiny cukru v krvi neboli pravidelne kontrolované, v prepúšťacej správe sa nachádza údaj len zo 06.12.2006: glykémia bezprostredne pred operáciou 5,6 – hodnota v norme. Ďalšie hodnoty glykémie nie sú uvedené.

Z obsahu zdravotnej dokumentácie je zrejmé, že glykémia bola síce žalobcom kontrolovaná a bola zistená zvýšená, ale tieto skutočnosti už neboli v prepúšťacej správe žalobcom uvedené a nebolo s nimi ďalej pracované žalobcom, liečba mala byť korigovaná. Pacient s hyperglykémiou by nemal byť prepustený domov, resp. keby bol prepustený do domáceho ošetrovania tak v prepúšťacej správe by tieto skutočnosti mali byť zaznamenané.

Súd na základe obsahu spisu a následného odborného vysvetlenia špecialistu žalovaného na pojednávaní odvolacieho súdu dňa 18.02.2010 si vytvoril úsudok, že je vecne správny záver žalovaného obsiahnutý v napadnutom rozhodnutí, o tom že žalobca neposkytol

zdravotnú starostlivosť správne, keď *pacientke počas hospitalizácie v čase poskytovania kortikoidnej liečby nekontroloval glykémie, nebol vyšetrený moč a v prepúšťacej správe neodporučil liečbu diabetes mellitus, čo zároveň s aplikáciou s nefrotoxickými liekmi zapríčinilo výrazné zhoršenie funkcie už diabetickou nefropatiou postihnutých obličiek, následkom čoho bolo vážne poškodené zdravie pacientky.*

Uvedené vyplýva aj zo stanoviska odborného konzultanta internistu – diabetológa v tejto veci, ktorý zároveň dodal, že pokiaľ nebola vykonaná alebo doporučená pitva, nie je možné urobiť jednoznačný záver o príčine smrti pacientky.

Odvolačí súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu vo vzťahu k prizvaným konzultantom ako aj so záverom krajského súdu v tej časti, že stanoviská oboch konzultantov úradu sú vo vzájomnom rozpore. Naopak usúdil, že obaja konzultanti posúdili poskytnutú zdravotnú starostlivosť z pohľadu svojej špecializácie a odbornosti.

Zo stanoviska odborného konzultanta úradu Doc. MUDr. B. K., CSc., internistu – diabetológa, vyplýva, že sa vyjadroval k zdravotnému stavu menovanej z pohľadu internistu – diabetológa. Z odborného posudku je zrejmé, že renálne zlyhanie zapríčinilo u pacientky zle liečené základné ochorenie diabetes mellitus, ktoré pri hyperglykémii viedlo k osmotickej diuréze a pravdepodobnej dehydratácii, ktorá spolu s nefrotoxickými liekmi zapríčinila výrazné zhoršenie funkcie už aj tak diabetickou nefropatiou postihnutých obličiek. Veľmi pravdepodobná je aj spoluúčasť (ktorej závažnosť vzhľadom na nevykonanie sekcie nemožno posúdiť) prebiehajúcej močovej infekcie. Zhoršenie metabolickej kompenzácie diabetes mellitus v pooperačnom priebehu je takmer s istotou možné pripísať kortikoidnej liečbe.

Z oboch odborných posudkov odvolací súd vyvodil záver, že pokiaľ by v tomto prípade zdravotnícki pracovníci venovali náležitú pozornosť závažnému základnému ochoreniu pacientky diabetes mellitus stanovením glykémii po zavedení kortikoidov, zrealizovali diabetologické vyšetrenie a adekvátnu liečbu, čo bolo v tomto prípade oftalmológmi natoľko podcenené, že nebola doporučená ani liečba diabetes mellitus do prepúšťacej správy z očnej kliniky, rovnako nebol venovaný dostatok pozornosti močovému nálezu pri prijatí, bolo možné s veľkou pravdepodobnosťou predísť fatálnej komplikácii – renálnemu zlyhaniu.

Pokiaľ ide o **následok** porušenia povinnosti **v podobe smrti pacientky**, súd konštatuje, že táto udalosť nie je z obsahu administratívneho spisu jednoznačne preukázaná stavom veci, ktorý bol zistený správnymi orgánmi ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta OSP). Ide o doteraz nepreukázanú časť skutku.

Podľa § 250i ods. 2 OSP ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občiansko-právnych, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže

vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred správnym orgánom.

Podľa § 64 ods.2 zákona č.581/2004 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2010 úrad môže uložiť poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti za podmienok ustanovených v § 50 ods. 2 pokutu až do výšky

- a) 3 319 eur, ak ide o fyzickú osobu,
- b) 9 958 eur, ak ide o právnickú osobu.

Platná právna úprava, na rozdiel od tej, ktorá bola platná v čase skutku, už stanovuje kritériá pre určenie výšky sankcie a aj priaznivejšiu sankciu, keď zákonné rozpätie pre uloženie pokuty je stanovené len hornou výškou zákonného rozpätia, oproti úprave účinnej v čase spáchania skutku, keď bola zákonom stanovená dolná hranica pokuty a to najmenej 100 000,-- Sk. Ide teda o úpravu zjavne výhodnejšiu pre subjekt, ktorý sa dopustil správneho deliktu, a použiteľnú aj na uloženie sankcie subjektu, ktorý sa deliktu dopustil aj pred nadobudnutím jej účinnosti s poukazom na znenie článku 50 ods. 6 Ústavy SR. Podľa názoru súdu, zásada určená uvedeným článkom ústavy sa vzťahuje na všetky delikty verejného práva, teda aj na ukládanie sankcií za porušenie povinností vo vzťahoch chránených správnym právom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazujúc na uvedené uložil žalobcovi v súlade s § 250j ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku a § 64 ods. 2 písm. b/ zákona č. 581/2004 Z.z. pokutu vo výške 2 000 €, keď mal súd preukázaný skutok v upravenej podobe tak ako je uvedený vo výroku rozsudku. Najvyšší súd v súvislosti s doteraz nepreukázanou časťou skutku znížil pokutu oproti napadnutému rozhodnutiu žalovaného zo 100 000,-- Sk na 2 000 €.

Najvyšší súd v zmysle § 250i ods. 1, prvá veta O.s.p. vychádzal zo skutkového stavu podľa obsahu administratívneho spisu, v čase napadnutého rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 224 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250j ods. 5 O.s.p. a § 250k ods. 1 prvá veta O.s.p. a neúspešnému žalobcovi nepriznal ich náhradu, žalovanému v tomto konaní trovy nevznikli a ich náhradu neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 18. februára 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková